

der er, men lige så vigtigt er det altså, at folk også er orienteret om, at der ikke er nogen som helst grund til bekymring. Man kan roligt spise dansk fjerkræ, og også set fra den samfundsmæssige side er branchen naturligvis interesseret i, at folk er fuldt ud informeret, så de ikke holder sig tilbage fra at købe og spise de pågældende produkter.

For så vidt angår de bekendtgørelser og regler, der i øvrigt findes, skal vi selvfølgelig også gøre, hvad vi kan, for at orientere om baggrunden for reglerne.

Bjarne Laustsen (S):

Det, der for menigmand kan virke uforståeligt – men det kan være, ministeren har et svar på det – er f.eks., at når det drejer sig om hønsehold, er man endt på tallet 100. Hvorfor er det ikke 50 eller 150 eller 98? Hvorfor er det lige 100, der skiller? Det er sådan noget, der er svært at forstå ude i det offentlige rum, men det kan være, ministeren har et godt svar på det.

Jeg ville egentlig også gerne have spurgt om en anden ting i forbindelse med en fjernsynsudsendelse fra Poldanor lige før vinterferien. Danske landmænd har flyttet en stor del af deres svineproduktion derned, de har efter sigende og også efter det, der er blevet oplyst, brugt vækstfremmere, og produkterne kommer tilbage til hylderne i de danske supermarkeder, så forbrugere kan købe dem.

Hvad synes ministeren om den udvikling, at vi får noget, som vi har gjort et stort nummer ud af at bekæmpe her i Danmark, ind ad bagdøren? Jeg ved godt, at støtte osv. ikke er ministerens område, men udenrigsministerens, men alligevel: Hvad synes forbrugerministeren om, at vi får varer med vækstfremmere ind i landet på den måde?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Først om grænsen på de 100, som jo går ud på, at i den kommende tid skal fjerkræ holdes inden døre for at undgå smitte fra forblifvende vilde fugle: Jeg har også sat spørgsmålstejn ved grænsen på de 100, og efter at have fået forskellige informationer vil jeg i løbet af dagen i dag overveje, om der skal ske en skærpelse. Jeg vil formentlig også beslutte mig allerede i løbet af i dag.

Med hensyn til Poldanor er det jo sådan, at rent fødevarer sikkerhedsmæssigt må vi betragte de produkter, der kommer fra udlandet, på en

ensartet måde, uanset om den pågældende virksomhed er danskejet eller ej, og det vil sige, at vi også må kontrollere de pågældende varer for medicinrester, hvis det er det, der er problemet, uanset om de kommer fra Polen eller andre steder fra. Men det er jo heldigvis sådan, at pr. 1. januar har EU forbudt at bruge antibiotika som vækstfremmer, sådan som det længe har været tilfældet i Danmark.

Kl. 13.40

Bjarne Laustsen (S):

Nu kom vi til at diskutere to ting, og det er jo sådan set min skyld. Men jeg takker ministeren for, at han er opmærksom på det forhold, at man lige nøjagtig er havnet på et bestemt tal, og når vi skal have en høring, er det jo netop for at få sat den slags ting på plads. Ministeren siger selv, at en fugleklat, der ikke skulle være lagt et bestemt sted, er én for meget, og at der derfor er god grund til at sætte spørgsmålstejn ved det antal dyr, som skal holdes inde, og jeg er glad for tilsagnet.

Så mener jeg, at der er et holdningsmæssigt spørgsmål i forbindelse med Poldanor og den måde, der produceres grise på i Polen. Der har været talt om miljøproblemer, og nu er jeg altså slået ned på vækstfremmere og vil gerne tale om dem. Ministeren må vel have en holdning til, at det, vi har forsøgt at bekæmpe her i Danmark, får vi nu ind ad bagdøren fra Polen. Det kan virke underligt, at danske landmænd deltager i det, det synes jeg i hvert fald, og derfor vil jeg gerne bede ministeren sige, hvilke synspunkter han har som forbrugerminister, og hvordan synspunktet er i regeringen.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal ikke kunne gøre mig til dommer over, hvad der rent faktisk er foregået i de pågældende virksomheder i Polen, for mig bekendt er der modstridende informationer om det. Nogle siger det ene, og nogle siger det andet. Men uden at lægge noget juridisk i det vil jeg da gerne sige, at min holdning er, at man ikke bør søge til andre lande for at få mulighed for at anvende f.eks. overdrevne mængder medicin i forbindelse med opdræt af svin. Det synes jeg ikke er en ordentlig måde at agere på.

Jeg synes, at som dansk virksomhed bør man – uanset om man har sin produktionsvirksomhed her i landet eller i udlandet – følge de etiske spilleregler vedrørende anvendelse af medicin